

Axel og Gunnar heiðraðir av tjóðini

Gegin hjún eftir handanina av mentanarvirðislon og heiðursgávu. Jette og Gunnar Hoydal saman við Axeli og Margretu Tórgarð

HEIÐUR

Orð: Theodor E. D. Olsen
Myndir: Jens Kr. Vang

Mikukvöldið heiðraðu Føroyar Axel og Gunnar. Tá læt Annlis Bjarkhamar, mentamálaráðharri, Axeli Tórgarð heiðursgávu Landsins og Gunnari Hoydal Mentanarvirðislon Landsins í Klingruni í Norðurlandahúsinum í Havn.

Eftir at Jóannes Dalsgaard, deildarstjóri í Mentamálaráðnum, hevði bjóðað vælkommin, spældu Andrea Heindriksdóttir og Ólavur Jakobsen úr Aldubáruni "Morceau de concours" fyri floytu og guitar eftir Gabriel Fauré.

Síðani helt Jóhan Hendrik Winther Poulsen, professari, røðu fyri Axeli Tórgarð.

Í røðuni segði hann millum annað, at týðingar helst eru tað vanligasta tekstaslagið í dagsins samfelag, og tí er tað av stórum týðningi at eiga so frægar týðarar sum Axel. Jóhan Hendrik tosaði eisini um studentatíðina hjá honum sjálvum og heiðursgávumóttakaranum og um Axel sum fyrsta stjóran í Útvarpi Føroya. Her nýtti talarin eisini høvið at siga sína hugsan, um mentunar- og miðlapolitikkin í dag á hesum stovni, sum hann segði var dottin niður á langlegg.

Eftir hetta handaði landsstýrskvinnan Axel Tórgarð sjálvt heiðursbrævið, og síðani slapp tann heiðraði sjálvur at siga nøkur orð. Tað var skjótt at Axel Tórgarð hugtók fjøldina í Klingruni og annars øll tey, ið lurtaðu kring landið við útvarpstíli.

Axel Tórgarð segði m.a., at so skjótt hann var liðugur við at týða teir forngríksku leikirnar, góvust studentaskúlalærararnir at undirvísa í fornaldarfrøði. Nú vónaði hann bara ikki, at fólk fóru at gevast at spæla sjónleikir eftir Shakespeare, av tí at hann var farin í holt við hesar leikir.

Síðani helt Turið Sigurðardóttir, lektari, røðu fyri Gunnari Hoydal, sum hon m.a. kallaði ta stillföru røddina, ið altíð hoyrdist. Eisini rósti hon Gunnari fyri altíð at vera virkin í síni samtíð og m.a. hava ummælt sokallaðar popptekstir, tá eingin annar gjørdi tað.

Eftir at Gunnar Hoydal hevði fingið heiðursbrævið, tosaði hann m.a. í røðu síni um ungdómsárin í Keypmannahavn, tá fátækir risbøndur bardust ímóti heimsins sterkasta

veldi. Um sama mundið stríddust hann og aðrir fyri rættvísi. Hetta er so stutt síðani, men tó so langt síðani. Verðin er kanska ikki blivin rættvisari, men Føroyar eru vorðnar djarvari, segði Gunnar Hoydal.

Síðani spældi Sámal Petersen og Ólavur Jakobsen úr Aldubáruni eitt stykki eftir Astor Piazzolla, áðrenn fólk sluppu at práta saman úti í forhöllini.

Tað var Signar á Brúnni sum í síni tíð sum mentamálaráðharri tók stig til Mentanarvirðislon Landsins, sum er ein virðislon fyri list framda á høgum stigi. Seinni tók Óli Holm, fyrrverandi landsstýrismaður, stig til heiðursgávu Landsins, ið er ein breiðari viðurkenning, ið t.d. kann latast fyri dygdargott lívsverk til frama fyri føroyska mentan og list. Í

Axel Tórgarð dugdi væl at taka til, og fortaldi eina søgu einaferð, hann sum prestur skuldi ganga eftir eini smalari bygdargøtu. Tá segði maðurin, ið fylgdi Axeli, at hann dugði so væl at detta, og hetta samanbar Axel við týðingarkynstrið. ein skal nevniliga detta nakrar ferðir, áðrenn rætta orðingin verður funnin. Axel Tórgarð byrjaði annars ikki at týða av álvara, fyrr enn hann var farin frá sum prestur

Gunnar Hoydal helt, at Føroyar nú eru vorðnar djarvari

Varaløgmaður ynskir Gunnari tillukku

Fitt av fólk var komið saman í Norðurlandahúsinum mikukvöldið

Limir í Aldubáruni gjørdu sítt til, at kvöldið bæði bleiv hugnaligt og hátíðarligt